

מעשה
און אז ער וואקסט אויף מאכט ער אנדע
ממא אויף

דיא י מאכט
ימי היין תורה ולכותו בזה וענינו הכל
דער זינדער מענטש פיהרט אפ זייער נאריש
זינע עמליכע מען
ער קעררט אפ פונעם דרך הישר פונעם ערליכן
וועג

דיא י מאכט
כחלום מהקיץ נדמה בחלום ובעתהו
דיא ל מאכט
לילה לא ישכב זום לא ינח ער ורדם בקבר
אז דער מענטש האפט זיך אויף פון אשלעכטן
חלום מהמ ער זיך זייער דרשעקן
און דייסט דער מענטש און האריוויט ביו מען
מהמ אום און פונסטערן קבר אויסשטרעקן

אה רי דניאל איהר קענט נומ זענן
איהר זאלט און קענן עסן

ענדע

אונזן ניא י געשיקט פון
ישראל און ארץ ישראל

יעקעלע דייטש
ס'רעכט פון דעם

דניאל סופר אין מליות קמן

דאס איז אין אסאז מעשה וואו עס
האט זיך מיט דיא צווייט מענשליך
פאסירט אין מען סוף לאקע-אז מען
ליינט עס עס איז אויך געדיקט דיא
לייך וואס רי דניאל סופר האט געזען

פערלאן פאר די יעקב עהרענפרייט

Jekel Deutsch mit Daniel sofer
verlag des j. M. Ehrenpreis
Gedruckt bei S. L. Kugel, Lewin et
Com. Lemberg 1873

1168277

מעשה

מייערע לענער און וועל דער ערצעהלן אשיינע
 געשיקטע וואס און האב עס זעלבסט
 געזעהן. ווען און בון גיווען און דעם גרויסן
 לאנד סוריא. נור דאס זאקסט נומ מינק צו
 דאס און אזא מעשה אז וויא דאס וועלדע דער
 ציילן ווענער און דער איידר דער רבי קומט
 פון מערב. גיין. דאס און איין אפטי מעשה.
 דיא קענסט דוק פון דער מעשה לערנן וויא
 דיא זאקסט דוק פון. (נעם דער נור נומ און
 גידאנקן אריין אפנים דער זעקעליא דייטש
 האט.)

אין לאנד סוריא נומנס זוק אשטאט לינאווע און
 דער שטאט און דא איין ערך פון פערציג
 מונענד יהודים. וויא דערין יודיש וויא מור
 אסאך פון וויא זענן האנד ווערק. אסאך
 זענן סודרים. און מיל זענן האלץ זענער לאסט
 מרענער. (און אנפאנג אלס און האב מן בקאנט
 גימאכט מוט דאס נפדים פון דיער שטאט
 און מור דאס גימנע זיער שין געפולן ווארון
 וויא זענן זיער פרימע און קריגע מענשן. און
 ערציהען ווערן קונער זיער. פון וויא לערנן
 וויא פול תורה. און און אפסר דייטש מוט
 אנדערן קענטנס דאס בחורים פון שטייען זיער
 גיט

מעשה

נום לשון קודש. לשון סוריא. און נאך אנדערע
 שפראכען. און דאס דעגרינג און אלוא מוט
 דיער קלאסע יודן העכסט צו פרידן און האפט
 דאס זאס נומס זיין צום נומן ביא שפיל פאר
 דיא איבריגן יהודים וואס זענן נאך פמעט נאנץ
 אונאמעט. דאס הייסט האלב ווילד.)

און דיא געמינהיים פון דאס נידעריגערע קלאסע
 זיערן פון און דער גאנצען ערסט נאך
 דעם אלס און פון גוועסן און דער שטאט
 מעהרערע וואכן און האב גיהאט גונג גלעגנהיים
 באקאנט ווק צו מאכן מוט זיער פעפעל המון
 עס. דאן האב און און געזעהן דאס דו צוויליזירטע
 דאס הייסט וואס זענן אראפגעשט און אנאנץ
 קליינער צאל און און און מושן זוק נאנץ
 ווענג און שטאט זאכן נומ דו אויפגעקלערטע
 נור דער המון עס רעגירט ווק אליין און אלע
 קאהעלשע ענינים און דאזער און נאך דארט און
 צו מרעפון פיל דומהייטע אויפער וועלכע עס
 און צו. לאכן און צו וויינען.)

אויפער הויפט גפעלט זאס מור נומ ווענן דאס
 שלעכט קונער ערציהען ביא דעם
 המון עס און ווענן דאס אונזשייטע איין אונגלייכע
 תחנות. און אונזערע שטעט האט מען שון פול

מער

מעשה

מקרה ישוב הרעת בייא דעם קופון אפערד אודר
 אקיה אלס אונ לינאווע בייא דעם עיין פון אלוויב
 געמן דען מען האט דארט חתונה גאר אן
 אפארעכענונג און אזוי אויך גייט עס צו בייא אנט
 מען קוקט נומ בייא דינעם וויכטיגן שרומ אויף
 קינדער אויף עלטערן מען שעמט זיך נומ צו
 געמן נאך דעם אז מען האט שוין גולעכט צוא
 זאמען צוואנציג יאהר אונ מען האט שוין גאר
 דער לעבט אייניקלעך מוט דער ווייב עס בלייבען
 דער בייא שמוס אקע איינדעלע געפילע מוט
 ליידיגערע מוטערדוכע אונ פעטערדוכע ליפע
 עס ווערט דער בייא נומ גושוינט ועלבסט קיינע
 הייליגקייט דען מען הענגט אויף אפ מוט גיזאלד
 אנט מען שיינעם זיך צום אימגלוק פון קינדער
 וואס פאלן ארויטער דורך דעם אונטער די הענט
 פון שלעכטע שטיף עלטערן אונ בלייבען
 אלו אן אשום ערציהונג אן תורה אן דרך
 ארץ אונ דאדער אז דארט פול מויעניקמער
 אונ קיידע גייער אויך שעמט מען זיך נומ צו
 געמן אמידל אויף דער עקטער ועלבסט אונ
 דעם ארימסטן שמאנד אונ מען קינדלט אן
 לעבעדיגע יתומים אויף קאדעלשן רעכענונג
 אונ אום אייף מייע לעזערן צו געבן איין קליינע
 באגריף

מעשה

באגריף פון דער לייכטיקייט דארט זיך צו געמן
 אינ צוא געמן דאמט אור זאלט וויסן וויא ווייט
 עס האט דזער מיסברוק דארט געשטיגן מוז
 אויך אייך דער ציילן איינע קליינע געשיכטע דער
 פון וועלכע **אויף** האב ועלבסט בייא געוואונט אור
 נועם שוין דער פון זייער גענוג פ-שטיין וואס
 פאר אפאמערע עס האט אונ לינאווע אווייב צוא
 געמן אודער צו געמן אונ וואס פאר אמן
 קינדער עס קומט ארויס פון אוערע חתונות
 נאך דעם אז אויך האב מור פאר ווייט אונ לינאווע
 אפאר מאנהייטן האב אויך מור גיזאלט לאזן
 שרייבן דארט איין ספר תורה פאר מור דען עס
 זענען דארט דא וייער געשיקטע אונ פרומע
 סופרים **אויף** האב אקור געלאזט רופן צוא מור
 איינעם פון דא בעסטע סופרים מען האט אום
 גרופן דיניאל הארצווינקע אויף האב איהם
 באדינגען הונדערט מאלער צוואנציג מאלער
 האב אויך אום גיגעבן פאר אום בתנאי דאס
 ער זאל יעדער ידעה וואס ער וועט אפ שרייבן
 בדינגען ווייזען אונ ער האט עס אזו גומאן
 ערדיקע וואקען נאך אנאנד אונ אויך וואר
 מיט זיין ארבייט גאנץ צו פרודן דער נאך
 אבער האט ער אויפגהערט אויך בון דאדער
 אליין

מעשה

אליו אריבך נגאנגון צו אים * עד האם נחאונם
 אויף דעם שול הויף און אנרוסע שמום וואס
 נואר ^{לע} שמועני וויא דו גאם אליין * און
 דאקער אלס * אויף בין אריין און שמום האט
 מיר אונען גוטאן און גאז אשעקעליכער דאמל
 אויף מינו אויערן ווארן העכסט באליידעט דען
 אויף האב דער הערט דארט איין פלובערט אינ
 איין ווילדערט * דער מופר אליין און גישמאנן
 און מוזן שמום און אמלית קמן און האט זיך
 גשקאנגן מומ איין אלמן יוד * דא ווייפער האבן
 דער ביא אויף נומ גשווינגן * ^{לע} וויא האבן
 זיך אויך גוטנ גישאלטן און גזידקט וויא מארק
 ווייפער און שאהרייקעס *
 און אלס וויא האבן מיר דער זעלן * האבן זיי
 זיך זייער פאר שעסט אינ עס און גוואהן
 פאלד שמום * וואס און עפס דא מעשה האב
 אויך גפרעגט דעם סופר * וואס אור האט זיך
 אויפגהערט צו פרענגן מיר דייעז * קיין גומץ
 זאל נומ האבן מין לופר שכן * האט ער מיר
 גענעמערט אן מאנדיק זיין דאך און פרגלייבענדיק
 דעם בארט מומ דא פאות * פאר דרייט זאש
 אים ווערן זיין לעבן וויא ער האט מיר פרדרייט
 דעם קאפ אפאר וואכן מיט דין תורות און מומ
 משפטים

מעשה

משפטים סלאבים האבן אייך אהער גיבראכט
 מין הער האט זיך אפגירופן ציא מור דער
 אנדרער וואס וואר דער שכן זייער * אויב וואר
 איך קען אייך נומ און און אויך נומ אור מיר
 דעםמוענגן פערלאז אויך מיר פריער אויף
 האט און דער גאך אויף אייך * ווייל אויף האט
 שוין גיהערט דאס אור זייט איין קלונער פראווער
 טאן * אור מומ און אויסהערן * גאנץ דעכט
 האב אויך אים גענעמערט * דען אויך וואר
 זייער גערן צו וויסן זייער קרוג * און האב מיר
 אנדר געזעט מומ איינעם ריכטער גזיכט * אויך
 וואן שוין דא און שמום * האט ער זיך אפ גרופן
 פאלד איין האלב יאהר * מין ערשטע פארגינגונג
 וואר אלס אויך בין אריין צו אים וואונען דאס
 לבד אויך און ער זאל דא קיין אנדער וואונן *
 נון באזם זיך אויס דאס מור וואונען דא שוין אסך
 קאמפליס * ^{לע} זען אור זאלט וויסן זייער גומע
 חפזעס וואלט אויך אים שוין נומ געבן שרייבן
 אספר תורה *
 נוא ער האט שוין אפ גימענעט האט זיך אפ
 גירופן דער סופר * ווייט מין הער זייט
 און נומ און דערט שוין אויס מיר * אויך האב
 פיינט צו זאגן * אויך לויכען נומ * אויך האב
 טאכן

לע 6711
 ס"א 6711

מעשה

סאקי אום גונומן מוט אום אתנאי דאם איה איה זאל
 קין דריטען שכן נום ארין לאזון : עם איה אום
 אבער דו אויגן נום ארום גיקראבן אום צו זעהן
 דאמאלס איידר ער איה ארין צו מור דאם עם
 נייט ביא מור אום איין בר מצוה פאדעריל
 איה נום גווען קראנק צו פרשטין דאם איה נוע
 אום בורא אומגאמט התונה מאכן : איה אוי
 איה סאקי גישעהן דען איה האב מוט אום פאלד
 נישאן אשידוק איה האב אום גונומן צו זיה איה
 קעסט : איה מיין הארציק שכן האם געשוין :
 דאך ער האם גומקט שמוקען וויל ער האם אלץ
 פרשטאנן דאם איין אייגן קינד איה נום גירעכט
 פאר אשכן :

נון האם איה שון מיין הער איין שכן מוט
 וועלכען איה בון גירעכט היינט לאמור גיין
 ווייטער וויא אזו איה קום צו נאך אשכן : איה
 וועל ווייטער איה איה בלייבן גירעכט : איה
 בעט איה מיין מיינער פריינט : בעטראכט גור
 מיין פאלעבעסעלע אלקומקע זאל לעבן איה
 גיזונד זיין ער איה האב גומקט איה גירעכט
 מוזהת ער איה געבעד אשוואכיקע קינד
 אנגעבאקן ער איה צו זאגן גבוים פון דרייט
 ביינדרלוק גור : איה צוואמן גוברון מוט איין
 אדעריל

מעשה

אדעריל : נון איה איין מיין לופער הער זייער
 לייכט צו פרשטין דאם נום זיינו פוזהת זענן
 דער צו מפרנס צו זיין אויב : דאך האב
 איה שון גומקט אום זוכן פאר אום אזו אפדוא
 וואס איה שון איה יארן : איה וואס פירט שון
 אפריכה : איה דער אייבערשטער וואס ער איה
 מוזהת זויגט האם מור צו גושוקט אמיד פאר
 אום אבת מורים : איה דער צו אפרומו נשמה
 איה האב איה גיגעבן אבינדיל פערלאך : האב
 צו גומקט קעסט איה אפאר אורגלוק : איה
 האב זי התונה גימאכט למול : איה עם האם
 גימאכט אהיבשע בוסול דרשה גישאנק : נון
 האבן זיין צווישן זיה גלעבט דוא ערשטע
 דריי פיר וואכן סעש וויא אפאר מויען : זיין
 האבן זיה סעש מוט דעם פיסן גימילט : דאך
 דיער נחת האם נום לאנג גירעכט : איה נויט
 גיט פון וואגן איה פון וואס : צו וואר עם אהעצע
 פון מיין הארגעגון שכן : אדער מען האם איה
 איה נאם אן גירעכט : איה אפשר וואר עם נאר
 איין עין הרע : דוא ווייבול האם זיה אן גהיפער
 צו דרייען מוט דעם פאלעבעסול איה אזו
 אנמלאפן פון אום מוט דוא פעריל : נון וואס
 קען שאן איין ארוימער פאמער וויא איה : גי

מעשה

צו ארין תורה : מען האט גיפאסקעט שבועות :
 קבלות : ווא האט גימענעט דאס ער קען נישט
 מקיים זיין אפילו נישט איין מצוה פון דאס דריי
 מצוות וואס דאס תורה האט גיפאסן דאס דער
 מאן זאל מאן זיין ווייב ~~גאנץ כסותה וזנותה~~
 נון וואר דער סוף דער פון : דאס ווא האט
 גימזט מור אפ געבן דאס פערעלאך : און אויך
 האט איר גימזט אפ געבן דאס פערעלאך דעם
 קיטור : און ווייל ווא און אמורדת קומט איר
 שוין קיין מונות : און האט אלץ אפ גימזט
 פון מור : נון און דאך געבן ליידגאן איר דעם
 דאס ברייטע האט אויך עס פארדונגען איין אנדערע
 יעדענע וואס איר מאן און אלערד נישט ווא : און
 מיין הארציגער שכן האט אויך דאס בייא גימזט
 דען ער האט מור גאר נישט גוקענט וואס איינזענען
 דער בייא : דען ווען ער וואלט עפוס דען
 וואלט אויך אום מהסתם גימזט פערט : זאל זיך
 אייך דאכטען דאס מיין שנור : און בייא מור :
 און און האט זיך דאס וואך געזונן בוז ראש חדש
 ניסן : און דאן און גוקומן דער יעדענעס מאן
 צו זיך : נון פרשמיט זיך שוין פון זעלבסט
 דאס מען האט נישט גוקענט זיין און גראב און
 נישט ארין לאזן אסאך צו אנויב : צווייטענס און
 עס

מעשה

עס מאקי איין מצוה : זעלבסט מיין הארציגער
 שכן האט אויך נישט גוואלט מאכן אפרישה צו
 ווישן מאן און ווייב זענען זיך און געליבן וואזן
 דען ער האט באקומען אקגעלונג און שמאט
 נון מיין שכן האט אלץ גענוגן ווייל ער האט
 גוואוסט דאס אויך האט אזכות אויך אברייטע
 בעט צו שמעלן און שמוב צו רוב מיין שנור וואס
 האט אפ גימזט ³⁷³ צו ער וואר און פערשמוסט
 בוז מיין שנור האט זיך גולאזט אויב דען און
 און צו זאמן גוקומן מוט מיין אליקומען
 למול : דען עס האבן זיך ארין געמישט און
 דעם שלום דאס גרעסטע לייט פון שמאט :
 ר' עזר צינקעס דער גרעסטער לעהרער און
 מלמד פון לינאנע וואס לערנט בייא אום אלע
 נאך נישט פערדערטע חתנים : ר' יאסער צירעס
 דער ערשטער לאנד שדכן ³⁷⁴ נון מוט האט און
 דער דעם דאס עס און גינארין ביי זי אלעבן
 האט זיך ארין גמישט פאר אשמן מיין לופער
 הארציגער שכן און האט זיך אנגעהוהן מוט מור
 צו צאנקן מוט בלבלום דאס אויך האלט גאר
 פיר שבתים : און דאס און נור ווייל ער און מ
 מקנא מיין נחת וואס עס האט זיך מור און
 גוקערט צו זיך און מיין שמוב און אויך זאג ניין
 אדרבה

מעשה

אדרבה זאלן שונאים צו פוקעט ווערן : און
 מיין קונדער זענן מור מייער : נוא ווי מיין
 איר מייערער פריינד בין איך שוין גרעכט אדער
 נאך נים : הא וויא זאגט איר איר זייט דאך
 אהם אייד :

איך האב עס אויס גהערט און פון שוין צווא
 זעצט געווארן פון לאבן : און האב געגעבן
 דעם סופר אומגעזעכט : איך האב אים געגעבן
 צו פערשטיין וויא עס אז חוץ אלע זאכן זייער
 שעדליך און שענדליך דאס עמליכע געווינדען
 זאלן וואונען זיין זאמען : (איך האב איהם
 ערקלערט דאס זעלבס אונזער הייליגער דת
 וויר עס איך נאם ליידען דאס עמליכע פאר
 פאלגען זאלן געקומען און איין שמועס) דער
 סופר האט מיר גיפאלט און ~~האט~~ ארום גלאזט
 דעם מלמד און עס אז געווארן אשלוס :

און דאן האט זיך דער סופר ווידער גנומען
 צו דער ארבייט פון דאס גיין און האט
 שיינע עמליכע וואקען אפ געדינט צו ברענגען
 מיר אלע וואך אירעה און איך וואר זייער
 צו פרידען מוט ווין ארבעט און וואר זייער גערן
 דאס ער זאל מיר דעם ספר שוין עדיין : עס
 האט זיך אבער פאלד נאך פסח ווידער

אומגערט

מעשה

אומגעהערט : און האב גמאכט ווי ווידר אנאנג
 צו אים און האב אים דער ווישט זייער מדרג
 אדער אז גיזעסן לעבן ווין אליקוקקען וואס
 איז גילעגן זייער קראנק און אקליין בעטיל ^{11/1}
 האט אים גזעקן ~~זייער~~ גיפערלאך און דו
 גיזעסן בעס וואר שוין דארט נומ צו זעהען :
 דער אלטער שכן האט שוין דארט איך נומ
 געוואונט : און ווין ארמ ~~און~~ און גשמאנען
 אברעט פון געל גיפארבעט ליינענט : געבן אים
 אז ~~און~~ גשמאנען אקליין קאנאפאקע : געבן דר
 קאנאפאקע אז און גשמאנען אמילייל וואס געבן
 אים זענן גיזעסן אפאר פאלג און האבן
 גיזעסן אפנים ווי שווארצע קאנוע פון שווארצע
 קובקעס וואס זיין האבן זיין גהאלטען איין
 געוויקעלט און בלאע נאז פאצילקעס, ווייל זיין
 ווארן היים : דער מאן האט אים געזעהן עפעס
 וואס אפן חמשים שון דען ער וואר מוט אנראליך
 בערדיל : זיינע פאות ווארן רוימליך און ברייט
 דא גאפרייט פרמישט מוט גראע האר : און
 אז גאנצען און גימאן און אירמעלקע דס גיזעס
 וואר עמואם געשמופלט און שווארץ און דער
 צו קיילידיק דאס עס האט אים גזעקן ווי איין
 מעה שמורה : און אין גאנצען וואר ער גיזעסן

און

מעשה

און גרעבלאך • און האט אויס גיזעהן ווילד
און און וויא ער האט אים גיזעהן און אויף דאס
ווייב • נור וואו וואר אן אבאד • און אן פייט
און האט גיטראגן אויף דעם קאפ אויטסען ציפער
מיט רויע פאנד:

און אויף האב מור נומ גוקענמ זאט אפ קוקן צו
וויא וויא וועט פאשעפטיגט ביידע
איינער פאר דעם אנדערן • אבאלאז און קופוך
און פארד מוז אריין גוקט ווי און גיכט
זי האט אים פערקט דא פאז • אים גערייניגט
דעם פארד • דא וואנטעס דען עס וואר אויף זי
אנאנצער שעמער • ביידלעך פון הערינג
ברעקלאך קעז • פרפעלאך פון מצה • מראפנס
שווארצע קאווע אונד צוקארע • און ער ווידר
האט איר אויס גיגלייכט דעם ציפער • צי רעכט
נמאכט דיא פערעלאך אויף דעם האלד

דען און דעם לאנד סוריא מראגן דא געמינגע
פרייען ווער פול צורונג • זי קענן זיין
פערשליכפערט • שמוציג • מוט היילע פאמעס
זיין • מוט אקאסיק און נאם גיין און פערול מוז
זיא מראגן • עס מעג זיין אפילו זאמט פעריל
נור פעריל • און האהער און דארט פעריל
ווער געשמינגען • דא אריסטאקראטקעס אבער

דאס

מעשה

דאס הייסט די געדייבענע פרייען האבן עס שוין
לאנג אויס גומאן • וויל וויא וויסן שוין דאס
שיינט מער אעיאמקעס אלס אראפייטש • און
האבן אלזא פערקויפט ווערע פעריל דעם
סאסטן עולם פאר גומע פרייען • דען האט
מיר אבהור אונד איין אלמן ארעכמן בונט פעריל
מאכט ער שוין די בעסטע פארט שידוך • ער
בעקומט שוין אשיין מיידעל • מוט געלט • מוט
קליידער • און אמאל אהאלב דויענמ יארען
קעסט אויף דער צו • דעם תכלית דער פון
קען שוין יעדן קליינער אריין פערשמיין:

וויא אויף מורצו רוב אימקען צו און ווער
געשטאנען דינער יודעל האט וויא אלץ
גיסודעט מוט ווער פרייא • און אויף האב שוין
פון אעעהענמין ווארט וואס אויף האב דר האפט
פון ווער גישפרעך האב אויף שוין פרשטאנען
ארום וואס עס ווערט פערהאנדעלט אונזער זי
עס וואר דארט נומ גשפראכן פון קענמנים נומ
אייר דא ויסמעקען (שמות) פון אסטראנאמי
(תכונה) צו במאלמיאנר צו קופערניקוס און
גירעכט • עס וואר געשפראכן פראסט ווס
מען זאל קאכען וועטשערע • און נאך דעם
אלץ וויא וועטן איר צווישן וויא אייניג גימאדן

דאס

מעשה

דאן און נפדיבון אויף לאקסון מומ אקניידיל
האבון זיין ווק אנגעטואן און זענען ווק אונזעק
זענאנגען :

און זייער אונזעק זיין האט מור פון גינגען אין
זייער גילענענדיים נאך צו פרעגן ביי דעם
סופר אונזער דאס פאר סאלג דאס זענען מייע
נייע שטעט האט ער מור גינגערט מומ שטאלע
און האט גילויבט און זיין תיליגער נאמן זייער
נוט אים גינגעטן מען רופט אים ביא אונז און
לינאזע זעקלע דער דייטש און דאס גר
דער דייטש ווייל ער איז אגרוסער פערדיגער : ער
לעבט אסך לעסער פאר אלע בעלי בתים און
לינאזע : זייער שבתים און זיינו ימים טובים
האבן אלס און שטאט זיין ווייב : גינאנט
גינאדון אויף ארו ידעשע מעקער : לעבט פאר
אים וויא אדוכסא : אט און וויא און זעהט
און שטענדיג קוקן זיין ווק אימער און די אונז
און לעבן ווק און שאל און פרידליך ווי אפאר
מוזיק און וויא פול קען אונזער פרידען
אונז : האט און אים גינגעטן : אט און אונז
אונז נומ גלייך האט ער מור גינגעטערט מומ
אונזער : ערענטעט מינע אמאל קען אונזער
פערדיגען פיה מאלער אויף אונז און וואס
אין

מעשה

אין זיין גינגעטן האט און ווייטער גינגעטן
פאר האט ער גינגעטן עס און און אלץ אהאנד
ערסטענס קויפט ער אויף און אלע רייכע הייזר
זיין און גינגעטן זיין און פרישט עס מים נייע
פערפארטן עס בעלי בתים : נון גינגעטן
זיין צו אים דארט דו ביינער פון צאלענט : היינט
און ער אשדכן : פריער גאט און דער נאך ער
ער האט מור מאקן אים גינגעטן דעם שידוך
פאר מיין אלקומקען זאל לעבן : און עס און
מיד געבער קיין גומץ בשערט : מיין אלקעסעלע
האט געמוזט געבן אהנא גט מיין שטור :
וואלט און אביסעל זעהן אונזער : אשיף
אמאשניע זאג און אויף :

דער צוא נאך און ער אטעקלער פון דינסט מיין
פון מלמדים ער און צווישן דוא דייטשן
אחשוב ווייל ער קען אביסעל דייטש : און אין
ימים נוראים צייטען און ער און אטעקלער פון
בעל תפלות און דוא קלויזן קריין דער פון
ער און דוא קאכעסול פון דער גאנצער שטאט
עס קערן צו אים אונזער אמאג אפאר הייזערט
מענשן דא אונזערט מיד : דא מלמד היינט
וואלט און אביסעל זעהן וויא ער מאכט ווק
לויט און און חתונות : אויף רייכע און אויף

משה

אָרעמק : ער באַשיינט און באַקריינט, לערר שמחה
זען ער אזו איין הולאק : און ווערט דאָהער
גילאָדן אים און אים : און אזו אויך אַשיינער
זדע ספר : ער אזו קלאר און גאנץ יונה מי
כמה פירוש : און אלו האט ער אַמאל געק
אַמאל וואָר, ער אהאבאָדניק : גאר פֿרעג
ער גינען פון שחיטער חסידים : היינט דאווענ
ער שוין בייא דוא דייטשן : ער האט ווך שון
אַמאל זייער ווייט ארום גקוקט און גאטס וועלט
און מרחקים אזו גאר : ער רעט זייער גוט
מאלדאוואנים און ציגאנער לשון ער קען אַלעמען
און אלע קענען אים :

און אלס אויך האב אום גיפֿרענט צו האט ער
עפעס קינדער פֿעטצא האט ער מיר גיענערט
מענדיג אשטעק מאכאן בודא אשטיקלעך מנה
אדער זעקס וואס אויך ווייס פון דער צווייטער א
פערטער ווייב איז וואס עס קען נאך זיין
מיט דעם ווייב קען מען נישט וויסן דען עס
איז ערשט נאר פֿור וואכן אלס ווא האבען
ביידע חתונה געהאט דא ביזא מיר און שמוע
מוט מול עס ווייזט אבער אויס דאס ווא אז
נאך אבת בנין און אלס אויך האב אום גיפֿרענט
וואס מואן דו קינדער און וואו זענען ווא האט

מעשה

ער מור געקענטערט פאר וואס פאקעט אור דא
ער ווערט פון וויא שון נאר נומ פדלות דער
עלמער האט זיך פאר דיגן אונ דער דייקער
האל פאר אונגער ביא דעם קאדד קון נאך
אפאר זינד אונ אפאמענט ביא דעם פעקער
וואס אונ אדעשע פאר אונ אדריטער פאר
אקלע ערער שטייט אונ דא קאלערשע ואקע
אונ שרייעמ אדער ווייפער פשה פליש אן
אסירקא אונ פורא נומ אונ זיסט אמירקל
זינג פירט אונ ווייטער אפלינדע ידענע . אונ
ווייטער וואס עס אונ נוגע זי ווייטע קליינו קינד
זעין דאך יוד רחמים בני רחמים . נומ קשה
מען לאזט זיט נומ שטארבן פון הונגער .

אלעס דערעס האט מיר דער סופר דער צייקט
 מוט איינער ערענטשט און וויכטיקע מינע
 אזו וואו ער וואלט דא דער ציילען עפעס מנהגים
 און מרות מוכות פון איינעם הייליגען מאן
 וואו עס ווייזט אויס גיהעמט ער נומ צו לענע
 קלאסע מענשן וואס האבן ערפונדן דוא שום
 פילוויר דוא איינענבאדן דוא דעגראסיפי .
 קירן דער פון ער וואר אנדוסט שומה און ווען
 ער לעבט אז ער עס בחאי נאך איינער
 אוד :

narrator
passes
judgement

מעשה

ער האט מוט מור פערפלידערט אפאר שמונדן
לעבון זיין זונם בעטיל וועלכער האט זיך
שוין גיראנגעלט מוט דעם מוט ~~אין~~ דעם האר
ניט דאג גירוערט און דער אליקיקע און
און אוועק גישטארבן און אוך בון גוקומן
אום מנהם אבל זיין אוך האב דער ווישט דאר
בייא אום און שאוב וייער פול מענער און ווייער
דער פאמער האט שרעקליך גיווינט און הם וייער
שטארק בעדויערט זיין אליקיקען און האט אייך
אבער גאנץ ווייניג צו בעקלאנגן זען גאט האט
זיך אפ גורופן צום סופר עפעס איינע לעוועט
~~ווישט דאסע וואס וואס איינע פון דוא ווייער~~
וואס זענן גוקומן אום מנהם אבל זיין זיא וואר
גיקלידעט רייך און מוט גושטאק ~~אין~~ וואס
וואר ~~אין~~ פון שיינעם וואקס און פון איידלען
באנעמן ~~אין~~ דאס עס וואר וייער ליכט צו דען
קעגן דאס ווא און פון איין אריסטאקראטעשעס
הויז ניו אור זאלט וויסן מיין טיעדער די דניאל
איער זונם בלוט וועט ווערן גיפארשט נור פון
איערע אייגענע הענד דען אור אליין זייט זיין
מעדרר דען ערשטענס האט אור אום גימאכט
חתונה צו זיין צווייטענס וואר ער שוואך און
אור האט נאך דער צו אויס גוקט פאר איהם
אויב

מעשה

אויב וואס ווא און צווייט מאל און אלט און
פיר מאל און גרום ווא ער וואר און מוט
דעם האט גיזאגט מיין פאמער זכרונו לברכה דוא
גאנצער יודן ווערן גופורן פאר דער צייט
ווערן חכמים פאר דער צייט האבן חתונה
פאר דער צייט זענן מוליד פאר דר צייט ווערן
אלט פאר דער צייט און שטארבן ארעס פאר
דער צייט און ווידר מען מען זאגן דאס און
זייט גישטארבט גיזאגן נור פאר ביזן חתונה
דען וואו עס און גיהערט גיזאגן און אונזערע
זונע יאדן אוינס דאס מען זאל אנדיר לייגן
אריינקויט און אישענק אויך דעם זעלבונגן מוט
וואס עס לונגן אויך אום מארענירמע הערינג
און מען שפילט דארט מוט קלעזמער בון האקבע
נאכט עס קלויבן זיך דארטן צוזאמן אנזעסל
פון גאסענינגען פריידענעסערן פערדעכטיגע
פרעגן וואס שלעפן זיך אום צו אויט רייד נור
מיט שטיקעלעך בחורה אויב דוא שמאנצעס
און מען שרייט דארט גאר אן איין אופהערונג
גראשענס פיעסס
זיא דאס נאך נומ פאספיעט צו ענדן אידע רייד
און גוקומן צו לויפן אור דונסט און
האט אור אפגורופן אהיים און דאס האט מוק
זייער

מעשה

ויער פערדראסן דען ווא האט גירעט וויא איין
 אשה חכמה דארף רעדן און האט נוס אום
 נפידט און גאנצן אור נישפערע און אור רייד
 זענן מור גובלובן וויא אונפערשטענדלעך
 איך האב מור בארד נאך גיפערענט ווער זי איז
 און ~~וויא האבט מור גיפערט ווא און איינע~~
 פון אונזער גבירות און און אקרובה מוט דעם
 ר. דניאל מען רופט איר חנה ווא און דוא
 פרייא פון דעם אשר קארינע ווא און הייבן
 איינע בעדימטע פרייא ווא און קלוג פרום און
 אנרויס אשת חיל ווא האב זיך גיבן באלד
 דער מאנט דאס און וואר אייניגע מאל דאס
 און ווין מוט דעם ר. אשר קארינע און געלשאפט
 בייא דעם קאנאדיסט הערן לעמיל און האב
 אים פאר שפראכן דאס און וועל אום בעוונן
 און זיינעם הויז אלס און ווערדע ווין און לנאור
 און האב עס נאך נוס מקיים גווען ווייל איך
 האב זיך נאר און אים פרגעסן איינער און
 האב און מיר ערינערט און האב אלזוי בייא
 זיך בעשלאסן ארבעט צו גיין צו אום און האב
 עס און באלד מקיים גווען
 און בון גוקומן צו דיועס גביר און ווין הויז צו
 אקעט צייט דאס וויסט דארט צו מייא
 שמונדע

מעשה

שמונדע מען האט מיר דאס און גנומון
 מיט גרום עהרע און האב דער ווישט דארט
 נאך אנדערע גרויסע מענטשן גבירים משכילים
 גרויס לומדים און האב מיר מוט ווי אונזער
 יהאלמן און פערשטענע ענינים און וואר מוט
 ווא און ווייט צו פריידן דאס מין הערן האט
 אין דיער גאנצן צייט גערוקט דאס און ווין
 דא און איינעם סנהדרין דען דאס ערשטע
 מאל און מין לעבן האב און אנגערופן
 תורה חכמה און גדולה ביא זאמן דען וויא
 זענן פיל שפראך קענען גרויס מופתים
 ביותר זענן וויא גרויס בעלי לשון קודש דאס
 ר. אשר אליין און און איין וויכטיגער סאן
 ער האט אים געצייכענט קינד איינע אים
 דערוויילטען ביפריאטיק צווייא מיידיקע זיגע
 האבן געשפילט פארטעפאנג און אלע אידעש
 זאכן וויא האבן געשפילט על נהרות בבל
 ווייל עס וואר דאן ספרה און וואר און ווייט
 געדינט דאס און האב גוויינט און שמולין און
 האב גווישט איין מרער נאך דער אנדער דוא
 מאראם חנה האט עס בעקעט און האט אויפן
 גיסאן צו דוא מעכטער דאס וויא זאלן און
 הערן צו שפידן און האב אנגעהויבן צו
 פערשפינען

מעשה

פערשטענען איינען פרייליכען גיטפדעק אונטער
דער גיטשלאפט מען האט אן גוהובן צו
שומקן מוט וויצן מוט גלייכווערמלוק אלץ
אויף דעם רעכענונג פון לינאווער מויגעניכט
אין בעמרינער פון מען און גוקומן און
דעם יעקעלע דייטש וואס איז דער גרעסער
מויגעניכט ון צו גלייך דער גרעסער בעמרינער
דאס פערשטע דער צילט פון אום ויער פון
דער פון צום מופטער (פראצע) אים שטערן
עס האט אום ווייט נישטאן אצאן און ער און
געאנגן צו איין קריסטליכן צירוקטן און עס
ארום צו נעמן און ווייל ער האט נומ גקענט
לשון פרייא האט ער מיט ווי גונומן ארויב
ווינע דער צירוקטן וואס דאן גראדע בעוויפן
האט ער אום ארום גיהאפט צוויי ציינער
אויף דער האלט נומ האט אנגעהויבן דאס ווייב צו
שרייען אצרה מור נומ ער האט דאך ארום
גיהאפט דיר צוויי ציינער שמוס דו פלייד
ואך האט ער צו און נישטאן אנשריא אויף וועל
אים אפער מער נומ וויא פאר איינעם סילקען
און דאס פאר דעם שטעכטן
און ווייל אויף האט מיר דער מאנט דורך דווע
נשיכמע

מעשה

נשיכמע אן דעם סופר האב אויף שוין גיבעטן דו
פאדאם חנה דאס ווא זאל מור ענדן און און
אום ריידן וואס ווא האט גירעט דעם סופר
// דעם דעם ביון התורה ווא זאל מור ערקלערן
157 ב מינע ווא דער מוט דאס מען לייגט דוא
ספר תורה אויף אשענק מוש און מען פויקט
דער בייא ווא מיין דער האט ווי אפגירופן און
האט דעכט און קענט עס מאכן גאר נומ
פערשטיין ווייל און און לאנד און פערניגוס גאר
אועלכעס צום נישען דא מעשה און דר פון
און אינער סופר דו דניאל האט ווי אונטער אכט
אין המצאה ער מאכט דוא התחלה פון יעדן
ספר תורה וואס ער שרייבט צום פרקויפן און
אשענק מוט דעם אום ווייב דאס עס לאזט
עס שרייבט אונטער אים חברה למשל חברה
וואס מרענדן וואס דארפן דער בייא אונטער אלפן
ווערן
און איינאנעס מאכט יעדן קראפט מענשן
אין בעווינען קלייזל מוט אברהם און מוט אונטער
און האבן דו וואס מרענדן דו בעלי עגלות
שוסט שניידן קלעסער פישער קעבים
אויבנידער אלץ בעווינערע קלייזלעך
דער צוועק און דאס גור נפשות און סיוס
שמות

מעשה

ווערן מיט ענדשע נדבות : נון ווערן דארט
 צוזאמן גיטראמקעלט ווער פול גאסענמענשן :
 דאס הייסט גאסענזונגן : ליידיג גייער אויסגעדרינטע
 ברוחנים : אפגעריסענע קלעזמער וואס די הענט
 ציטערן בייא ניי שון פון שמחות : סוקערקעס
 ר. דניאל לייגט אידן דא ערשטע ידועה פון
 בראשית אויף דעם שענק מוש : מען צונגט אן
 לעבט : מען שפילט : מען פויקט : אונז איין
 אקטער ברוח אן ציין שטייט בייא דער גאסן
 מיר : זאגט ווע אומער ביסלעכווייט גראמען :
 רופט דעם עולם צוזאמען : שרייט אהעט בעלי
 בתים : ווייפער מידן גוט גראשענס : דרויערס
 גולדינס אויף התחלת התורה : לכבוד דעם בורא
 און בחורים שמען דר בייא מוט לאנגע שמעקנים
 פאר שפארן דא גאט אונז לאזט קעניס נוס
 דורך אן אנדבה : מען דורעלט אונזע דארט
 בוז האלבע נאכט : און אויף מארגן מאכט מען
 דא ועלפניע שמוק מוט מער פרישקייט און
 איין אנדערן שענק וואס און און איין אנדער
 נאם : און און צימבעלט מען אונזע דא התחלה
 כמה

שמחות בית השואבות און דאס גלייכן : און
 דו גרוסן שול בלייבט לידע :

מעשה

כמה וכמה וואכן : און איין נאם ווייס נוס פון
 דער אנדער נאם : דען לינאווע און אנהויבע
 שמאט : און אלס און מען און מוט דען בעמרו
 א רים גיטענצירט דעם גאנצען שמאט פון עק און
 הויבט מען אן צו פראווען אויף און איין
 און דעם סיום התורה : מען הויבט אן פון
 עס ערשטן שענק און מען ענדעט מוט דעם
 לעצטען : מען מאכט געלד נאר אויף דאס נייא
 און לסוף מאכט מען דעם סיום מוט גרוס לארעם
 מען מראגט דא ספר תורה בייא נאכט דורך אלע
 גאסן מוט קלעזמער : מוט ליכט : עס שרעפן
 זיך נאך אנאנצע באנדע שיעפר לידע גייער :
 מידן ווייפער : ענגלאך מידלאך : עס און אנשריי
 אנהאש אנפירט : קהיפסן מאכן אויף דא
 פענסטער און ערן ווע צו מוט שמאט וויא דא
 אפגעדריסענע ווייפער מאנצן שפרינגן : און לאכן
 זיך אן זאט : מען פאסירט און מוט דר ספר תורה
 ביי מען קומט עפעס צו אקלייזיל : דארט זאגט
 איין זאנער עפעס אדרשה און דער נאך ווערט
 דארט נישוועכט בוז גרוסן מאג : און דאן מראגט
 מען אונזע שמילעדייט דא ספר תורה צורק צו
 דעם סוף אהיים : און ווא בלייבט שמיין בייא
 אום בוז ער פרקייפט אור : נון מין הער איבער
 פרשמיט

מעשה

פרשטייט איר שוין וואס אויף האב דארט
נימינמ

פיל ווערט וויא דזע האט דזע דאסע מוט
מור גיטפראכט און אויף וואר אלס פריינד פון
פיינר נאציאן העכסט ניקרעקט נאך מער דאס
מיד פארדראסן אלס אויף האב מור בעשפראכט
דאריבער מיט אייניקע לינאווער האבן זייא מור
גיהאלטן עפעס פאר איין פערדיקטון און האבן
מיד אויסגילאכט דען זייא פיינען דאס עס
קען זיך שוין נומ בעסער פורן און דער נאנער
וועלט זויא זייא זייא און לינאווער נור נונט
דער פון צו רייזן ¹⁸⁷¹ דען אויף וויל מור אוסקערן
צוריק צו איבערן פיינען עקעלע :
און וואס און אפאר וואכן ארום נאך שבעות
בין איר עפעס אונטריקטע זייא איר גיטאנע
און אשענק אים צו שריינקען צימירן קוואס דען
זייא מאכטן עס דארט ווער נומ קום בון אויף
דארט אריין און האב אנגעהויבן צו בעטראכטען
דיא שמוץ האב אויף דער קענט אויף דער
שמעלע דעם גיטאלינים ברעט פון עקעלע און
אלס אויף האב אויסגערונקן דא ערשטע גלאז
האב אויף שוין דער הערט זיין שוסקערייא פון
אונטער דעם פארמונגיק פריער וואר עס נאנץ

מאמעלאך

מעשה

פאמעלאך דער נאך העכער און העכער בון
ער האט זיך גולאזט הערן נאנץ הויך דאס
אויף האב שוין ניקענט דר קענטן דאס ער האט
צו מאן עפעס דארט מוט אפריגעניסר
אויפילע ארום האט עס אויסגראכטן עפעס און
אקרום מוט קולות דאס אויף האב שוין ניקענט
הערן יעדעס ווארט באוונדער ער האט גשריען
זיין עס מוז בלייבן אויף דאס פייניקע ביינע
פוסנאנס און צאלינמ דא ברוסט מוט דוא
קומניצע און צימעס און אויף שלש סעודות דו
פראקענשימיק : און האב אויף מור גופורט פאר
פון דריטע און פערטע ווייב און און וויל אויף
מור פורן בון מין לעצטע ווייב אפער וואו זעהט
מען עס האט זיך דא ווייב אפ גרופץ דאס איין
מאנספערדון זאל זיך מושון און מעפול פאר
נאר איינעם האט ער זיך אפ גרופון איבערע
הנאים פלעגן דאך אויף אריין צו ריכטן דעם
שבת איינר האט גיטאלען פוש איין אנדער
פלעגט צו סמילען אשעפסנע קעפול לכבוד שבת
אויף בון ביה אויף איינר אלמין נומ פערנעס אויף
בין דאך נומ דין ערשטער מאן וואס און גינען
זאל ער מיר מוחל זיין עפעס נאר אשניצער
אסמאלד נוא דעכט האט ווא זיך אפגערופן

דאס

מעשה

דאס איז רעכט ערב שבת ווארום מ'שט דא
 דין און מעפיל אנאנצ וואך אבראנד און דינע
 הארשע פיינר היעסענקע האט ער וואך אפגורפן
 הערסט, דו וועסט מיר אכט מאכן און בון
 איז וואס האנדעלט שון אויף צוויי וועלסטן
 אויף דעם עולם און אויף יענעם עולם אונז נאך
 אמאל אבראנד און דור און דארף כוחות און
 לערן און שטייט אויף צו הצות און בון
 אפארדינער און האדעווע און מוז אלע מאג
 אונזן בוסן האבן נון האלדעט מול הערסט
 דיא היעסענקע נאך אדריין מאל דא וועסט מיר
 נים איבער מאכן מנהקע דא נעגיל שניידערן
 וואר עפעס פער קלוגר אלץ דא און האט און
 נאר נים אום גופות גענון מיר

קורץ דער פון עס וואר דארט אקרוג פון
 און הומול און זיין דאנער שטימע האט ערשט
 אויפגעהערט אלץ ער איז ארויס פון אונזער דעם
 פארטאונציק פון רוים און דא הענד אין גריכט
 און מער און אין שטאלץ באד נאך
 אום און ארויס דו ווייב און אוויסן צופוק מום
 רויםע סטענגים און פערלאך אויף דעם האלץ
 זענען זיך ביינע אונזע און נאם און ווייב נים
 צו אום זיך צו גיין אונד אין צוקופן און
 שבת

מעשה

שבת וואס און האט אן גהוובן צו פרעגן בייא
 דעם שענקער וואס און וואלט נאר נים וויסן ווער
 דא וואלט אונזער דעם פארטאונציק צו און
 האט נים געזעהן ווער עס איז ערשט ארום פון
 אונזער אום האט ער מיר געגרייט ווער און
 און שטאמט נון עס נים יעקעלע דעם דייטש
 נא האט און אום גענפערט דאס און דא פארקאמער
 יעקעלע און בון אין נים הינער אין אונזערער
 און נאר דאדער דאך איך גיין וואונדער זיין
 דאס און האט אום נאך בון אדער נים געזעהן
 גער געהערט פון אום נון זאגטע מיר ער וואונט
 שוין דא לאנג בייא אייך ערשט דא אנהער
 וואך האט ער מיר גענפערט מום שטאלץ ער
 האט מאקע דא ערשט חתונה געהאט מום גיין
 שעמדיגע ווא האט גימאכט מום אום וויא
 און מאג ער איז פרשטייט און מיר און אין
 למדן און אדויטש נון הייסט עס תורה און
 גדולה און איינעם שטייט וואס הערף און
 האט און מיר אפגורפן פארלענדע דא ראלע
 מינע וואס און האט דא נים לאנג גשפילטער
 דעם שענקער דאס און ווייב פון אום נאנג ווייניג
 שטייט ער האט זיך שוין מום יענער ווייב גיט
 פרשטייט און מיר האט ער מיר גענפערט ער

האם גידאקס ווערן אהתן מוט מיין שעסרניצע
 מאקע נאך גאר פריער נור (עס וואר אהעצע
 דען) מור האבן ביא אונו און לינאווע ביה
~~שניע שדכנים~~ וואס קענן מער באריירן און
 ציא דערן און האבן און אנערעם און מיין
 שעסרניצע-אמיערע וויביל-הרים און גבעות
 און האבן און פריירט מוט אונזע וואס און
 וויל עס פון מיל נוט ארויס פרענגן ער האט
 זיך אבער פאלד ארום גוקקט און אז פון און
 נוט פסור גווארן
 דא שטאט לינאווע האט זייער שיינע
 אומגענעדין ארום וויל זייער שיינע וועלדראך
 דארומער זענן גימאכט זייער שיינע שפאציר
 גענע און פלעג צו גיין דארט זייער אפט
 שפאצירן מוט מיין גוטע פריינד איין מאל און
 גאר ארום פונם דעם זייער נאך האלבן מאג
 האט מיר אנגעהאפט דארט אנדויסר דענגן און
 וויל דארט זענן קיין הייזער דא האבן מור
 און גומוט אומקערן צורוק און שטאט און
 האבן און אריין געהאפט און דא ערשטע שמוב
 וואס מור האבן אנגעהאפט דאס און מור און
 אפון און גאט (און און איין וויל פון דעם קארינע
 איין שייך גיבנדרעסער וועגער מאן) דא שמוב

וואר גונג גרויס אבער שרעקלאך שמוציג עס
 האבן און און גוואונט בערך זעקס שבטים
 לבד אמרמל וואס האט גיקנעלט מוט אכט קינדער
 יענד שכן האט זיך געהאט אפאר מיטלעך וועגלאך
 הייזער גענו קאצקעס דעם אויף אקופעס
 נוסד אויף ימים טובים אויבן אן און און גושמאן
 פאראוואנצין און האב און דער קענט אויף
 דער שטעלע ווא איין ביין שילונגער דאס
 און דעם זעקעלע דייטשט און שמוב וואר
 דארטם גישרייד גוויין פון דא קינדער דער צו
 נאך קיין גישמאקער גרוי דער מלמד האט און
 גיבעטן זענן האט מיר גיגעבן שרום ער וואר
 דאן בערך אפן ארבעט דאס גויכט הט אומגוויין
 פון גאמט קלוג און גוט דא וואר אפן
 פיר מוט קומער און עלינג ער האט און
 גיזעקן ווא אדערער שפאן דען ער האט נוט
 גיהאט אויף זיך לויט פלייש דער צו וואר ער
 נאך זייער שמוציג גיקליידעט און אפגיהיסן ער
 האט זיך פאר שיקט פאר און און לכבוד
 און אויף גיהערט צו שרייען מוט דא קינדער
 וואס האט און דער פון האב און און גיפרענט
 ווען מען וועט בעאלון ריכטיג ווא מען האט
 באדונגען קען אויסמאכן אכטענהן גולדן אונאך

מעשה

דער ה'תן און דער וויל גוועסן וויא אמויטער
 דען ער האט פייא וזה גמראכט ווען מ'ין רבי
 האט פון אום אזא אסוף דאס ער רופט אום נאר
 עס הארץ. היינט וואס וועט שוין דא פון מור
 ווערן און האט וזה דר וויל גוקוקט אלץ און
 דר גמרא וואס אראן און בני אדם.
 אפ מ'ין קינד, אויף אמאל. וויא גאט גוט, האט
 דך אפ גורופן דער מלמד. אמאל אין עמון
 און אמאל אויף אפאר עמודים. עס פעלט מער
 גוט וויא אפיעלע התמדה מאכט מער ער זאל
 וועלן קען ווערן פון אום אפילו האט דך דער
 דר הענדל אפ גורופן. דער אויך זעה שוין האט
 דא תפיסערע (השנה) און נאר וואס שלעכט דאך
 און דאס אליין גוט גונט. מען האקט אום שטארק
 אפזייל דאס קעפעלע.
 דאס גשיכטע האט גידוערט מער
 איינע שמויע, אז זענען דער נאך אוועק
 געאנגען. אז אויך פון נאך געבליבן מומ
 מ'ין פריינד וויל אויך האב נאך געוואלט רעדן
 מיט דעם מלמד אויבער דעם פאר אונאנצט
 (געזעט)
 צו וועמען גווערט דאס שטוב האב אויך
 באלד

מעשה

באלד נאך וועט גיין אפגען גיטאן דעם
 מלמד. צו אשארעשטע האט ער מור געגעפערט
 וועלכע צו מראגענער היים (אויפן דעם וואס דער
 יעל האט אונארט גוט גוקענט. און ווער האט
 א שטיב. און גאנצן האב אויך ווייטער גפרעגט
 האט קיין פארהאפער, מיין בעסטער הערר, האט
 ער מור געגעפערט, אויך פרעגט מוך אזעלכע
 זאכן. וואס גוט אייך איין גוט מור בעלאנגט און
 גראדע און אז צייט וואס איך פון וויא אצוישט
 וואס מיט און וואס וועל אויך האבן פון
 פאמער. ווייט אויך דען גוט דאס דער אינגעל האט
 ממש אונארט גוט גוקענט. וואס ער וועט קיין
 וועט ער גיין אלץ גידעכט. עס און גיין פונטער
 מול וואס און ווייט דא ווען גוט און וואלט אויך
 אום שוין דו ווייט אונטער געשטען. דאס איז
 אפיעלע אפיער אנרבע קאפ. וואס מומ מען
 מומ אזעלכע ליבע הארציגע תלמידים. קאפער
 האט ער געזאגט צו דעם אינגעל. דא האט ווי
 בעדייטע נאם. ווען מען וועט דך ווערן אמאל
 פאר הערן און דא וועסט ווייטער גוט וויסן.
 וועט דער מאסע דך מאכן געזעט פאר אקיידיקע
 און דאס גלייכע וועל אויך דך אויך גוט שווען.
 אפגערע וואלט אויך מוך אויף דו גידעכט דאס

ערהסע

מעשה

דיא זאלסט און גאר קיין עברי נישט קענען
 און דעם יונגל קאפאקע און געסן אבער אבער
 און האט זיך געבויט דאס געניל און האט
 אים גערוהנט און געמייסט דאס דער שידוך וועט
 גייען ווערן דער צו האב און געשקט גאן
 ביר נאך קירשען און האב אונז און אים דער מום
 מראקמירט און האב ווער אונזער אנגעהויבען
 אונזער גישרעקט מכת הוא הרה אים ארום צו
 קומן דורך דעם אויף דעם עקעלע דייטש
 פון דעם פאראוואנטיג וועט וואס אויף האב
 דארט דער זעהן האב און מיר פאלד געשמוסטען
 דאס וועט מיר שוין דא וואונט מום אין אנדערע
 פרוי און האב אלע וועלכע מיט ערשטע
 פראגע ווער וואונט דא און האלט דא שמום
 אין גאנצן? וועט נישט שוין דעגט יעדער שכן
 באווענדער אין באווענדער ווינקעל ביז דער
 שארעשטע? וועט נישט נאם האט מיר געלעבט
 מיט איינע פריינדליכע מיטע שוין וועט דעם דעגט
 גאר איינער גיין דער שארעשטע וואס וואונט
 דא טאקע אליין אויך און ער מיר דעגט עס
 פון זיך צו שבתים מום וועט ער וועט גאר דעם
 שמום האלט אין ארענדע לייקט דאס מוקערקע
 ווא גאלט פאר איר אפילו אסך געלט נאכע

הויפט

מעשה

דרייסיג מאלער און איר אייגענע דעפארטאמענט
 און געוויסען וואס געמט אבער ארום אכצוג
 וועט זיך לבר איר אייגענע דעה דארט און
 אלע אובין אן אונזער דעם פאראוואנטיג
 געסטער ארט פון שמום
 און ווער איר איר מאן האב און אים
 געפרעגט איר מאן האט ער מיר געפרעגט איר
 אין געוויסער יעקעדע דייטש אנבויסער
 פאר דינער און און אקאבלעפיל און דו גרעסטע
 הויז פון געוועזענע ערשט אייגענעכטן
 הויז ביז זיין ער און באמת אין מחבל אין
 געוואקט ער האט אונז שוין געכטן געהעכערט
 דאס דעה געלד און וועל נאך אריין לאזן
 נאך אפאר שבתים און וועט נישט וואו שוין אויף
 דא קעפ... ער האט אשם ביז אונז און שטאמ
 מום וועט שבתים און אים וועט ימים טובים
 נאך מער מום וועט משמה ווען חתן וכלה ער און
 אין הולאק און דער צו נאך אפריסער דייטש
 אין גרויסער אפ מאכער צו וועטן דאס חברה
 ליים
 ער האט נאך נישט געענדיגט וועט זיין און
 אריין גקומן און שמום איז געקע אדוקע און
 אישווארצע אן נישטאן עפעס האלט ויסמובדיג

מעשה

אין אוויסען צופעק מוט דויטע בענדער • און
אדו יונגלוק און דער בעלפער האבן אנשרי
נימאן מוט איינע הויכע שטימס • מול מול •
לאה • אונז קומט ~~פאר~~ לעקוק פון אייך • און
צווייא חופות • און דער וועט שוין אונז אפ געב
אצונד פאר פיינע מאל • (און און וועט אין
דר פאר עלטערן מוט אום און עושר און און
כבוד • וואס מיינסמו מין פריינד האט זא ווא ווא
אב גירופן צו דעם בעלפער • און עס נומ
אנערסעס גייט צו נעמן אלע וויילע איינעם
אנדערן • נונג דאכט מור דאס איך האב שוין
בייא דעם אייבערשטן אום גיבעטן מין בעלאנג
איך קען זאגן דאס איך האב שוין בעקומן דעם
מעלערול פון הומיל • דער ווייל האט זא און
נימאן און שאפאדליגע מאגליכע האט ווא צו
גיפועט און ~~פאר~~ גיזאנט צו דו שכנים היינט שטייט
אייך פרייא און צו ליינען פיער אויף דער קעד
ווען און ווילט און זאלט אויף מור נומ ווארמען
~~פאר~~ און פון היינט איין גילאדען אונטערן שטאט
אין בויאדווקע אהאלבע מיל פון דאנען בייא
הערצין דעם בערד ער מאכט דא ~~פאר~~ פאר אונז
אין סעודה •
(און ווען זא און אונז גיזאנגן • האב

מעשה

איך און גוהויבן אום צו פדענן בייא דעם מלמד
עס פאר אמענש זא און • דאס און אונזערע
באלאפאסטע האט ער מור גענעפערט •
זא אהצופה ארישעת • וואס מור שטייען עס
פון און • זא האט אפילו איין גאנג נומען
אפ געענקט אלץ ווער נומ • נור דא דירק
עלד וואס זא נעמט אפ בייא דא שכנים • דאס
פאר נעמט זא און שווערש אפ צין און ביי •
און ביי דא שכנים ווא דא מאנען • דען ווער
קען עס אויפער ציילן ווא פול מאל זא האט
שוין חתונה גיהאט • נומ לענגער זאלן לעבן
אונזערן שונאים ווא לאנג עס וועט ווא צין
האלטן בייא און דער מין ארהשנות אויף
דווען געקעלטן • ער און אריין נפאלן און
שלעכטע לענד זא און אום נומ ווערט • נונג
אין וויל מער נומ דענדן און וויס עפעס מער
אין וויל עס אפר פאר מין מויל נומ פדענן •
דר ווייל האט און גיזערט צו דענען • און
דא האבן מור נונומן אפשיד פון דעם מלמד
און פאר ווען אונז עזאנגן • (און מור האבן
אנאנגן ווען גילאכט • און מין גאנגן לעבן
וועל און נומ פאר נעמן דווע שטוב • דעם מלמד
דיא קונד • דא שכנים • דעם מחותנים ווא

ספר שמואל ב' כ"ח

מעשה

דער ציילן וואס ער ווייסט און פון אים
 א, האט זיך אפ גרופן דער ווייט, און קען דאזען
 אשוסט מוט אלע זיינו ביידן
 ער איז נישט אהינגען : בון זיין קומט קיין
 דינאווע האט ער זיך אומנישלעפט אונדז דער
 וועלט און אלערלייא גיטמאדען : דאס הייסט
 אמאל פלעגט ער זיך פון קליין פון אירושלם
 און פלעגט מוט צומיטערייא מאכט מסין זיין : ער
 פלעגט צו דער ציילן גרויס וואונדער פון ארץ
 ישראל ד פון ירושלים, פון כותל מערבי : און
 פלעגט צו פארקויפן ארץ ישראל ערד/אין גלייכן
 נעקד) סינגערלעך, בעכערדעך, וואס זענען גמאכט
 וואו ער פלעגט צו זאגן, פון ארץ ישראל שמיין
 ער האט גיהאט פייא זיך פאלשע כתבים פון
 גרויסע לייט און פלעגט אויך גנומען זעהן און
 במה שמעט מוט גרויס כבוד) און אמאל פלעגט
 ער זיך מאכן וואו ער פארט ערשט קיין ארץ
 ישראל און פלעגט זאגן און קרייזלעך קליינע
 דרשות : און אמאל פלעגט ער זאגן : און
 אריינגעדן און וואו פון מרחקים : דאס ער וואו
 פייא דוא עשרת השבטים : און פלעגט דר ציילן
 פון זייערע דגלים : פון זייערע מרכים, אויך פלעגט
 ער צו ווייזען אמהצית השקל : אברקא פון המן

מעשה

מען זאל אונדז פירן אלע יהודים : און ווייט
 אברות פון מרדכי און אסתר : ער האט און
 גיטמאדען בון עס און גיווארן קרוג מוט
 ציידקייא : דאס דאן האט מען אים געזאגט פאר
 ווייטאן, ווייט מען האט גימינט ווייטאן דאס
 ער קומט פון יענע לענדער, דער נאך אונדז האט
 זיך אויס געוויזן, דאס ער איז נור איין פון שמעלער
 שנאדערה און מען האט אים אפ געשוקט און זיין
 גיבורטס שטאמ : און וואו ער איז זענען זיינע
 קינדער : און היינט וואס עס מוט זיך מוט זיינע
 ווייב ? מען רופט אים און פייא אונז יעמקעט
 מול מוב, ווייל ער האט אונדז חתונה : (און און
 אהונט שפילט אנאנצע ראדע יעקעלע דר דייטש)
 (און בון אונדז פון לינאווע נאך דעם וואו
 און בון אונדז געזעסן מער אלס איין האלבס
 זאך און האב פון דארט אויס אן גרויסן צו
 מאכן מינע רייזע און דוא גיבערנעס, וואו אידן
 וואוינען : און האב אלע דורך דעם גיהאט איינע
 גילענעגהייט וויידער צו זאמן צו מדעפון מוט
 יעקעלע דייטש און דער שטאט סאמע הוואלוויין
 וואס און אמאל פערצונ פון לינאווע און האב
 דארט און אהאלב יא ארום שבת גיטאלטען
 דווע שטעטל און בעזעט נור מוט זיידן : און

מעשה

דאדער האב איך מור גנומון צייט צו פרברענגן
 דאדעם עמליכע מעג (אויך האב דער ווישט דאדעם אנדעם גיזעסעל
 פון פרויען איז מער וואס שטייען געבון אשמוז
 מען האט נישט אריין גילאזט נור איינציגווייז דאס
 האט גיזעסעל פון גאנץ שפעט דאס הייסט פון
 ליכט בעגשון דען דאס וואר פרויען פון מען
 האט אן ניהויבן צו שרייען אהיים אהיים עס איז
 שון שבת שבת צו נאכט איז אויך איינציג
 און זונטאג איז אויך אשמוז און אלס אויך האב
 גיפרענט וואס איז דאס דאדעם און אלדעס האט
 מען מור גענעסערט דאס אנדעם צדיק שטייט
 איין דא און שמוז ער איז ערשט געקען נקומן
 עס קערן אויפ צו אים אונטעלם עקרות עטנות
 בפאשפעטע און דא וואס האבן חזרנופל ער
 איז אנדעם מוסקה ער העלפט אלמען נור
 זיין גבאי לאזט נישט אריין צו אים מוס אשאל
 נור איינציגווייז איז איינציג און שפעט לאזט מען
 נאר נישט אריין צו אים דען ער זאגט עס איז שון
 בייא אום שבת :) (נאך דאס ווי מור גיזעסעל ווערן דין סוחר
 שבת און שול צום אומגליק אבער האט ער
 גומאכט אמאן בייא דעם גייד וואס ער איז איין
 ער דאדער ווערן אשמוז ווערן אשמוז

מעשה

נעמאנץ וואס ער איז איין חשוכי בנים און דא
 נעמאנץ דעם דעבען צו ווי אויך און גאנצן נון
 דא מור גיזעסעל אלס פרעמער וואס האט
 עכט צו בעזוכן דאס פרעמער לייט אויך
 בעזוכן דעם גייד און אגב ווער אויך שוין
 מ ווערן דעם דעם דעם מען האט מור אבער
 גיזעסעל דער פון איינציג געוויסע גענוג
 אשמוז וואס איז מוס מור איין גשטאנען און איין
 גשטאנען און וואס קען ווער נישט דען גייד
 האט מור אום פאר גיזעסעל פאר איינעם ווער
 געשטען מענטשן וואס האט נאר קיין בעגער
 און צו געסן אבער פון איין איינציגאנען דאדער
 פון אויך געאלן אויך איין אנדעם פלאן אויך
 האב געזען דעם ווער דאס ער זאל גיין מוס
 מור און מוס דער דאמט שבת צו נאכט צו דעם
 דא און זאל אונז פאר שטעלן פאר אום אלס
 נאכט און מאכט און זאל אום זאגן דאס ווא
 איז איינציג ענוגה דער מאן אווער האט
 אונז גיזעסעל שוין מער אלס היינט נאר
 געזען וואס ווערן דא צו ווער גליק אן
 אונז אבער בשעת ער איז דא וויל ווא דורך
 גיזעסעל ווערן און ווא וועט שוין פאר
 און אום צו ווער דאס דא

מעשה

האט אין דעם פלאן איינגעוויילט און דא
 נאך מער און האב מיר אומגעקליידעט און
 געוויקעלט דאס מען זאל מיר נישט דען
 דאס און פון איין אויס לענדער און זענען
 צו אים עס וואר דאן נאך הברלה און
 האבן שוין דער ווישט דארט איין עולם און
 דעם גבאי אריין געקומעט און האנד אצוויי גו
 שמוק און ער האט אויפן אריין גילאזט מיר זע
 גייערען דא ערשטע מיר האבן אים דער וויש
 אין אויפגעטעט האלאט און אשטריימל דר
 וואר ארום גיבונדן דא פופקע אין מול
 און זוף און ארום גינאנגן איבערין שמוק הו
 הער געבן מוש און גיזעסן דער פאלעבאם
 (און עס וואר אלס דר רבי האט אנגעהו
 צו ריידן מוש מיר האב און אים דער קאנט
 דאס און יעקעלע וויא ער לעבט און לאבט
 האב אליין נישט גוואוסט וויא און זאל מיר
 מוש אום בענעמן ער האט אויס גייערעט
 בקשה פון מייע גימינעט מאכטער און דאן
 איין גליקליכער צו פאל אויס גפירט פול בע
 אלס מין קליינער פר שטאנדר דען באלד וויא
 האט אפ געפרומט דא דאמט מוש איינער

ער ווייזט אומגעקליידעט

מעשה

האט מען אריין גילאזט צו אום נאך איין
 ענוה איידענע פון איאר עסליכע פערציג וום
 האט אין אים און דעם יעקעלען אליין דער
 ענמ אור מאן וואס האט ווא אונזעק גווארפען
 אין מער אלס צוואנציג יאר און האט גימאכט
 דער ביא אנדויסען לארעס ער און מין מאן
 ער און מין מלאך המות האפט אום בינדעט
 אום מן האט ער גוואלט אנשליפן דא האב
 און אום שוין ערגריפען און האב ארופער
 גשיקט מין ווירט וואס וואר אוואוילער יונג נאך
 דעם פאלעצייסמער ער און באלד גקומן דו
 ענוה האט דער ציילט פאר אים אור קלאג
 און און האב אום ווידער זייער נישט קלאג גימאכט
 וואס פאר אסאך יעקעלע דייטש און און אלס
 מען האט אום דעם קאפ אפ גיויקעלט האט מען
 גייערען אז אהאלבר קאפ און ביא אום אפ גימאכט
 דאס און אסימן אז ער און אנמלאפן פון אקערק
 יען אין יענע לענדער גאלט מען דא גנבים און
 צווינדלער אפ אהאלבן קאפ דא ענדע וואר
 ער האט דאס ווייב גינעט און מען האט אהם
 בעשטראפט

אויפן מאן יעקעלע האט איין

דיא לידער וואס ר' דניאל סופר
האט גענוגן

דיא דאנות

וואס האט מען צו זאגן
וואס עס וועט זיין מארגן
דיא מען דיא יאהרן פליהן
ווער גידענקט וואס האט זיך געווען

דאס גרעסטע אויגן
אויך דאס גרעסטע פערזענלעך
איז נאר איין אויגענבלוק
ווען מען מוט עס קרייזן

אויך דאס גרעסטע געט
וואס דאס הארט אזוי פון בליט
איז נאר אזוי דער רגע
נאר אזוי דער מינוט

אזוי וויא אמאזש וועטער

זאמראזעס וויגמין שטייען

באלד אין איין מינוט שפעטער

מוט איין גומע לופט ווייזן

מעשה

דעמעלס ווען דאס ווען שיינע
פרעסט מען אן דעם שלעכטן
ווער גידענקט דעם היינט
וואס האט זיך געווען געכטן

מען דארף נישט וועלן פליהן
צו מאכטן אויף מארגן
וואס עס וועט זיך מוהן
העלפט נישט קיין זאגן

עס וואלט מענטשן געפילן
דאס צוקאפט צו זעהן
וויא אפילו אויס דעם בונן
צו וויסן וואס וועט גישעהן

מענטשן וואלטן שוין גיגען
דיא צייט זאל אב פארן
זיין זאלק שוין עלמר ווערן
מיט עטליכע יאהרן

ע נ ד ע